

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Сливен, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на двадесет и девети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

като разглежда докладваното от Ваня Анг. Маркова Търговско дело № 20222200900079 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на адв.Т.Ч., в качеството му на пълномощник на Х.Х.Б. срещу отказ на длъжностното лице по регистрацията № 20220707094031 от 08.07.2022 г., постановен по заявление с вх.№ 20220707094031 от 07.07.2022 г.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на обжалвания отказ.

Изказва се несъгласие с мотивите на ДЛР, приемайки, че вписването на първоначалната регистрация на сдружение „Мюсюлманско Джамиийско настоятелство Хазрети Али“ би довело до противоречие на чл. 7, ал.2 ЗЮЛНЦ, тъй като наименованието на сдружението въвеждало в заблуждение, защото включвало част от структурата, определена като ръководен орган в организационната структура на централната религиозна организация Мюсюлманско изповедание.

Изводът на ДЛР за некоректност бил неправилен, защото исканата регистрация била на сдружение с наименование „Мюсюлманско джамийско настоятелство Хазрети Али“, а не „Мюсюлманско изповедание“.

Твърди се, че уставът на сдружението не изхождал от устава на Мюсюлманско изповедание, състоящ се от 34 страници и това било така, защото целите и средствата за тяхното постигане не се фокусирали върху ислямската религия и обреди. Идеята била не да се дублира централния мюсюлмански орган или да бъде създадено местно поделение. Стремелът бил към провеждане на многообразна обществена дейност в частна полза.

Иска се отмяна на атакувания отказ на ДЛР, с указания за вписване на сдружението. Претендират се и разноси по делото.

В срока по чл. 25 ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, е подаден отговор на жалбата от Агенцията по

вписванията, чрез упълномощен представител, който счита постановления отказ за правилен и законосъобразен, а жалбата- неоснователна. Претендира присъждане на разноски, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя такива.

Съдът, като се запозна с наведените в жалбата оплаквания и представените доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, с правен интерес лице от обжалването и в законоустановения срок, поради което е допустима.

Преценена по същество, е неоснователна.

Атакуваният отказ на ДЛР е правилен, по следните съображения:

Със заявление вх. № 20220707094031, подадено на 07.07.2022г, от адв.Т.Ч. – пълномощник с изрично пълномощно, е заявено за вписване в търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел, сдружение с нестопанска цел в частна полза, с наименование: „Мюсюлманско джамийско настоятелство Хазрети Али“, седалище и адрес на управление: ***** общ.Котел, обл.Сливен, ул.“Стадиона“№7 и законен представител- Х.Х.Б./ Председател на Управителния съвет на сдружението/

На 08.07.2022г, ДЛР е постановило отказ №20220707094031 да впише в ТРРЮЛНЦ сдружението.

Мотивите за отказа са свързани основно с наименованието на сдружението, което според ДЛР е подвеждащо.

Цитира чл. 19, ал.1, т.7 от устава на Мюсюлманското изповедание, според който мюсюлманското настоятелство е един от неговите ръководни органи и част от организационната структура.

ДЛР приема от една страна, че наименованието на сдружението включва в себе си част от структурата на организация, която е с дейност на религиозна организация и предполага въвеждане в заблуждение на обществеността, а от друга страна, че мюсюлманските настоятелства подлежат на регистрация по друг ред, уреден в чл. 19, чл. 20 и чл. 27 от Закона за вероизповеданията.

ДЛР заключава, че от представените документи не може да се направи извод за съответствие на наименованието на сдружението с изискванията на чл. 7, ал.2 ЗЮЛНЦ относно забраната за въвеждане в заблуждение.

Тези съображения се споделят изцяло от настоящия съд.

Съгласно чл. 6 ал.1 от ЗЮЛНЦ, юридическото лице на организацията с нестопанска цел възниква с вписването му в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията.

Според чл. 7 ал.1 и ал.2 от същия закон, наименованието на ЮЛ с нестопанска цел, трябва ясно да обозначава вида на ЮЛ с нестопанска цел, да не въвежда в заблуждение и не накърнява добрите нрави.

Заявеното за вписване в ТРРЮЛНЦ сдружение е с наименование: „Мюсюлманско джамийско настоятелство Хазрети Али“, което предполага, че се касае за сдружение на мюсюлманската религиозна общност.

Мюсюлманското изповедание в България включва мюсюлманската религиозна общност като обединение на граждани, изповядващи исляма.

Съгласно чл. 7 ал.1 и чл. 8 от устава на Мюсюлманското изповедание, то е юридическо лице по смисъла на Закона за вероизповеданията, с наименование :“Мюсюлманско изповедание“, седалище и адрес на управление гр.София, район “Възраждане“, *****

В чл.19 ал.1 от същия устав са уредени ръководните органи на Мюсюлманското изповедание, които включват:

- 1/ национална мюсюлманска конференция;
- 2 / съвет на духовните водачи;
- 3/ главен мюсюлмански съвет;
- 4/ районен мюфтия;
- 5/ заместник –районен мюфтия;
- 7/ мюсюлманско настоятелство ;
- 8/ общо събрание на мюсюлманите;

Съгласно чл. 70 ал.1 и сл. от устава на Мюсюлманското изповедание, мюсюлманско настоятелство е постоянно действащ ръководен орган на мюсюлманите в съответното населено място или район, с мандат от 5 години.

Съгласно цитираните разпоредби от устава, мюсюлманско настоятелство е част от организационната структура , постоянно действащ ръководен орган на Мюсюлманското изповедание в България.

Наименованието на сдружението, заявено за вписване в ТРРЮЛНЦ, включващо изрази :“ мюсюлманско настоятелство“, макар и с добавка: „джамийско“ и „ Хазрети Али“ е очевидно подвеждащо, тъй като може да се възприеме като част от организационната структура и постоянно действащ местен орган на управление на Мюсюлманското изповедание .

За да се избегне подобно внушение, наименованието на сдружението трябва да е различно от заявеното за вписване в ТРРЮЛНЦ.

Тъй като в жалбата се твърди, че целите на сдружението не са фокусирани върху ислямските религия и обреди, избраното наименование очевидно не съответства на тези цели , заявени и в устава.

Ако сдружението няма за цел подпомагане и популяризиране на исляма, както се твърди в жалбата, не би следвало да се прилагат цитираните в отказа разпоредби на чл.19 ал.2, чл. 20 и чл. 27 от Закона за вероизповеданията, които уреждат друг ред за регистрация на юридически лица, който е предвиден за религиозните общности в

България. Ако се касае за сдружение на религиозна общност, която си поставя за цел дейност, присъща на едно вероизповедание, то тя се урежда от Закона за вероизповеданията .

По изложените съображения, жалбата следва да се остави без уважение, като неоснователна и потвърди постановения отказ на ДЛР.

При този изход от спора, на жалбоподателя не се следват разноски по делото, които е направил и претендира да му бъдат заплатени.

Искането на Агенция по вписванията за присъждане на разноски е основателно. Тъй като жалбата е оставена без уважение, жалбоподателят дължи разноски на Агенция по вписванията, претендирани в размер на сумата 300лв, представляваща юриск. възнаграждение.

Съгласно чл. 25 ал.2 ЗТРРЮЛНЦ/ изм. ДВ бл.105/2020г, в сила от 15.12.2020г/, Агенцията може да подаде отговор на жалбата с писмени доказателства по нея, а според чл. 25 ал.6/нова, ДВ б.105/2020г/, в това производство съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК.

Съдът намира, че разноски за юриск. възнаграждение се дължат само, ако е подаден отговор на жалбата от юрисконсулт.

Тъй като такъв е подаден от упълномощен представител на Агенцията по вписвания/ юриск.И.К./, съдът следва да присъди юриск. възнаграждение в размерите по чл. 23 т.5 НЗПП /от 80 лв до 120лв/, а именно: сумата 80лв.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба, подадена от адв.Т.С. Ч., в качеството му на пълномощник на Х.Х.Б. от гр.София, ***** с ЕГН- *****, срещу отказ № 20220707094031/ 08.07.2022 г. на длъжностното лице при Агенция по вписванията, постановен по заявление с вх.№ 202207017094031/07.07.2022г.

ОСЪЖДА Х.Х.Б. от гр.София, ***** с ЕГН- *****, да заплати на Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление гр.София, *****, представлявана от Изпълнителния Директор Д.С.М., сумата 80 лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд-Бургас, в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на двете страни.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

